

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Exponitur quid sit Myobarbum Ausonii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Mercurius, & inclutus Fulcans, Pan, Juppiter, & Juno, Diana, & longe operans Apollo, unus Deus est.

Simile est & illud Euphorionis:

Ζῆς ἔστιν αἰθήρ, Ζῆς ἔστι γῆ, Ζῆς δ' ἕκαστος,
Ζῆς τοὶ τὰ πάντα.

Juppiter est aether, Juppiter terra, Juppiter calum,
Juppiter est omnia.

Afferuntur & versus quidam ex minore Cratere Orphei, in quibus cum de Mercurio, Nymphis, Vulcano, Cerere, Neptuno, Marte, Venere, Baccho, Themide, Apolline, & Aesculapio commemorasset, subjicit tandem, ἐν ταῖς πάντα. Merito itaque ait Seneca: Quacunq[ue] voles Jovi nomina proprie aptabis, vim aliquam, effectumque celestium rerum continentia, & appellationes ejus possunt esse quot munera. Atque hinc Poëtae veteres Græci & Latini unicum esse Deum tam crebris effatis declararunt, quæ ab aliis studiose sunt collecta. Quod si Dii fabulares universi, unus idemque sunt; cum plerisque eorum Mosem esse vicerimus, sequitur fabulares omnes Deos, unum exhibere Mosem ἰσοεπίως, aliam enim significationem inesse physicam non negamus.

Senec. libr. 4.
De benef. cap. 7.

II. Addendum superioribus Epigramma Aufonii, quod recitavi supra; unde noscitur eundem esse Bacchum, Osirin, Phanacen, & Adonidem; eundemque Luca-niaci Pantheum appellari. Lemma Epigrammatis est ejusmodi: Myobarbum Liberi pa-tris, signo marmoreo in villa nostra omnium Deorum argumenta habentis. Jamdiu est cum viros ætatis suæ eruditissimos, Turnebum & Scaligerum, torfit vox illa Myobarbum. Ille factam putat à mure, in quo latet mysterii significatio, & barbo, quo in mysteriis Cereris legifera utebantur, ut est apud Hefychium. Hæc confutat Scaliger, & merito; nihil ipse affert idoneus: nam quod Bacchus pingi soleat cum cantharo oblon-go, & infima parte angusto ac turbinato, cantharum illum dictum putat Myobarbum, voce hybrida, à similitudine & muris & barbæ quæ in conum definit. Pudet ineptia-rum. Myobarbum dicitur ipsum ἀγάλμα, quo refertur & vox Pantheum. Ratio nomi-nis, quod barbam prolixam in acutum desinentem gereret. Quemadmodum enim Parones naves, cum oblongæ sunt & acuminatæ, Myoparones dicuntur, à murium similitudine, qui utrimque sunt acuminati, & à rostro, & à cauda; unde μύοες di-citur, qui extrema parte subtilis & angustus est; ita à barba promissa & acuta, Myo-barbum dictum est simulacrum Bacchi. Tali id fuisse barba colligo ex Macrobio: Hiera-politani, inquit, qui sunt gentis Assyriorum, omnes Solis effectus atque virtutes ad unius simulacri barbati speciem redigunt, eundemque Apollinem appellant. Hujus facies prolixa in acutum barba figurata est. Tum ita id depingit, ut Deorum prope omnium argumenta habeat, haud secus ac Myobarbum illud Aufonii. Hæc Apollinis effigies ea ipsa vide-tur esse, quam in templo Deæ Syriæ Hierapoli fuisse narrat Lucianus: utraque enim barbata est, utraque & vestibus induta. Atenim, inquit, Apollinem exhibet Macro-bius, Bacchum Aufonius. Responsum præbet ex Aristotele Macrobius ipse, capi-tis sequentis initio: Aristoteles, inquit, Theologumena scripsit: Apollinem & Liberum pa-trem, unum eundemque Deum esse multis argumentis asserit. Et Liberum quidem suum Aufonius cum Osirin esse dicit, satis indicat Apollinem esse sive Solem. Liberum autem, perinde ut Apollinem, Veteres barbatum quandoque pingebant: καὶ τὸ πύθη, inquit Ulpianus, καὶ προσβύτιον, καὶ ἀνδρα γαστροῦν ἑστῶν. Adstipulatur Macrobius, cum ait: Liberi patris simulacra, partim puerili ætate, partim juvenili fingunt; præterea barbata specie, senilique ore, uti Græci ejus quem Bassarea, item quem Brysea appellant, & ut in Campania Neapolitani celebrant, Hebona cognominantes. Atqui Liber & Apollo iidem erant ac Mercurius. Quare & Mercurius ἀλωποτήρων exhibebatur. Auctor Artemido-rus. En tibi tres Deos, Liberum, Apollinem, & Mercurium, eandem barbam ge-rentes. Quo habitu cum fabricatum esset Myobarbum, tres illos utique representa-bat. Scribit Lucianus, in Templo Hierapolitano Syriæ Deæ simulacrum aureum fuis-se, formam propriam aut nomen haudquaquam habens, at aliorum omnium Deorum species gerens, quod alii ad Dionysium, nonnulli ad Deucalionem, quidam ad Semi-ramidem referunt. Videtur itaque Bacchi Aufoniani effigies, Deorum omnium argu-menta habens, ad Hierapolitanas illas imagines, Deorum quoque omnium insignia habentes, fuisse expressa, & barbam prolixam acutamque gestasse: unde manifesta origo vocis Myobarbum: origo vero nominis Pantheum, ex insignibus Deorum om-nium, quæ inerant Myobarbo. Sic magnificentum illud templum, quod Romæ Agrip-pa condidit, Pantheon appellatum fuisse conjectat Dio, ὅτι πολλῶν θεῶν εἰκόνας ἐν τοῖς ἀγάλμασι, τὰ τε τῶ ἀρεῶς, καὶ τὰ τῶς ἀποδείκνυσι ἰθάυ. Quia plurimorum Deorum imagines in simulacris Martis & Veneris continebat.

Exponitur
quid sit Myo-
barbum Au-
sonii.
Aufon. Epigr.
10.
Turn. Adv.
libr. 3, cap. 19.
Scal. in Aufon.
Hefych. in
Bapbis.

Macr. libr. 1.
Sat. cap. 17.

Lucian. De
Dea Syr.

Ulpian. in
Orat. De-
mofth. 27 μί-
σις.

Macrob. Sat.
libr. 1, cap. 18.
Artem. libr. 1.
cap. 42.

Lucian. de Dea
Syr.

Dio libr. 13.

III. Quanta autem patellariorum Deorum & Heroum soboles ex Mose propa- Fabulares
P iij